

РЕШЕНИЕ

№ 4428

гр. София, 05.07.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 46 състав,
в публично заседание на 01.06.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Красимира Желева

при участието на секретаря Станислава Данаилова и при участието на прокурора Михаела Николаева, като разгледа дело номер **1581** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. АПК, вр. чл. 64, ал.4 ЗИНЗС.

Образувано е по жалба на лишения от свобода М. Г. Х., ЕГН: [ЕГН], изтърпяващ наказание „лишаване от свобода“ в Затвора в [населено място], против ЗАПОВЕД № Л-92 от 08.01.2020 г. на Главен директор на ГДИН - главен комисар И. Й., с която се отхвърля жалбата на лишения от свобода М. Г. Х., срещу Заповед № Л-2832 от 13.12.2019г. на началника на затвора [населено място], с която на основание чл.104, ал.1 във вр. с чл.101, т.1 от ЗИНЗС му е наложено дисциплинарно наказание „писмено предупреждение“ за извършено нарушение на чл.97, т.1, което представлява дисциплинарно нарушение по смисъла на чл.100, ал.2, т.5 от ЗИНЗС.

С жалбата се изразява несъгласие с така издадената заповед и се иска нейната отмяна като незаконосъобразна по изложените в нея съображения.

В съдебно заседание жалбоподателят М. Г. Х. се явява лично и поддържа жалбата си.

Ответникът Главния директор на „главна дирекция изпълнение на наказанията“, в съдебно заседание, редовно призован, не се явява, не се представлява.

Софийска градска прокуратура се представлява от прокурор Н..

По делото са събрани писмени доказателства. Приложено е заверено копие от образуваната административна преписка.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, във връзка с доводите и твърденията на страните, приема за установено следното:

Оспорването е направено от надлежна страна, чиито законни права и интереси са засегнати от оспорената заповед. Същата представлява индивидуален административен акт по смисъла на чл.21, ал.1 от АПК, тъй като съдържа изрично волеизявление на административен орган, с което се засягат непосредствено права, свободи и законни интереси на неговия адресат. Жалбата е депозирана и в 14-дневния преклузивен срок по чл.149, ал.1 от АПК, поради което се явява процесуално допустима, но разгледана по същество е неоснователна.

Производството по издаване на оспорената заповед е започнало с претърсване и обиск на лишения от свобода М. Г. Х. на 15.10.2019г. в 10:05 часа, обективирано в Протокол № 8047/15.10.2019г., като при претърсването и обиска са намерени следните вещи и предмети: самоделен метален ключ за моноблок – 1 брой и документи, съдържащи информация за възнагражденията, които е получавал друг осъден на доживотен затвор. В следствие на протокола Началника на затвора в [населено място] – старши комисар И. К. е издал Заповед № Л-2832 от 13.12.2019г. като е наложил на доживотно осъдения без право на замяна М. Г. Х. дисциплинарно наказание „Писмено предупреждение“. Гореспоменатата заповед е обжалвана пред главния директор на ГД „ИН“, който със Заповед № Л-92 от 08.01.2021г. е отхвърлил жалбата на лишения от свобода М. Г. Х., срещу Заповед № Л – 2832 от 13.12.2019г. на началника на затвора [населено място], с която на основание чл.104, ал.1 във вр. с чл.101, т.1 от ЗИНЗС му е наложено дисциплинарно наказание „писмено предупреждение“ за извършено нарушение на чл.97, т.1, което представлява дисциплинарно нарушение по смисъла на чл.100, ал.2, т.5 от ЗИНЗС.

При така установеното от фактическа страна, съдът намира от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата:

Жалбата е подадена от надлежна страна, за която е налице пряк непосредствен интерес от обжалването и е допустима.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Съгласно чл.110, ал.1 от ЗИНЗС „Заповедите за дисциплинарно наказание, издадени от началниците на затворнически общежития и на поправителни домове, подлежат на обжалване пред началника на затвора. Заповедите, издадени от началника на затвора, подлежат на обжалване пред главния директор на Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“, а в случаите по чл.104, ал.3 - пред министъра на правосъдието. Заповедите се обжалват в 7-дневен срок от запознаване на лишения от свобода със заповедта.“. Като се отчете предписанието на посочената правна норма и Заповед № 2/04.05.2018 г., се установява, че оспореният административен акт е преминал през установения административен контрол.

С оглед на изложеното, жалбата следва да бъде разгледана по същество относно нейната основателност.

При извършената служебна проверка на законосъобразността на оспорения административен акт на основанията, посочени в чл.146 от АПК, съдът намира, че същият е издаден от компетентен орган по смисъла на чл.104, ал.2 от ЗИНЗС. При издаването на заповедта е спазена предвидената в закона писмена форма и съдържанието ѝ е съответно на определено в чл.59, ал.2 от АПК. Заповедта е и мотивирана. Не са констатирани допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Спазена е и процедурата по налагане на дисциплинарно наказание, като са събрани относимите доказателства, изслушан е и

лишеният от свобода, с което е изпълнено изискването на чл.105, ал.1 от ЗИНЗС.

В оспорения административен акт деянието, извършено от лишеният от свобода М. Х., изразяващо се в притежаването на неразрешен предмет 1 бр. самоделен метален ключ за болтовете закрепящи моноблока на тоалетната и документи, съдържащи информация за възнагражденията, които е получавал друг осъден на доживотен затвор, описан в протокол № 8047/15.10.2019 г., е квалифицирано като нарушение на чл.97, т.1 от ЗИНЗС във вр. с чл. 100, ал. 2, т. 5 от ЗИНЗС, за което му е наложено дисциплинарно наказание „ПИСМЕНО ПРЕДУПРЕЖДЕНИЕ“ на основание чл. чл. 104, ал.2 и чл. 101, т.1 от ЗИНЗС.

Съгласно разпоредбата на чл.100, ал.1 от ЗИНЗС, дисциплинарно нарушение е деяние /действие или бездействие/, извършено виновно от лишените от свобода, с което се нарушава вътрешният ред, уврежда се имуществото или представлява физическо увреждане или обидно отношение към служителите или лишени от свобода. В ал.2 на посочената норма е предвидено за дисциплинарно нарушение да се смята: 1. неспазване на реда и дисциплината в помещенията или на работното място; 2. неизпълнение или лошо изпълнение на възложени задачи и заповеди на съответните длъжностни лица; 3. грубо нарушаване на хигиената в спалните помещения и помещенията за общо ползване, както и на правилата за охрана и безопасност на труда; 4. завръщане след срока на домашния отпуск или прекъсването, както и използването на времето за прекъсване изпълнението на наказанието не по предназначение; 5. неизпълнение на задълженията или неспазване на ограниченията, предвидени в този закон; 6. опити за бягство и отклонение от местата за лишаване от свобода или работните обекти; 7. физическа саморазправа с лишени от свобода или служителите, както и закана за такава и 8. опит за внасяне в затвора, поправителния дом или затворническото общежитие на оръжие, наркотични вещества или други вещи, които могат да послужат за бягство или нападение.

Като неизпълнено задължение по смисъла на чл.100, ал.1, т.5 е посочено заложеното в нормата на чл.97, т.1 ЗИНЗС, установяващ правилото, че лишените от свобода не могат да внасят и държат при себе си неразрешени предмети, а настанените в заведения от закрит тип - и пари.

В чл.101 от ЗИНЗС са уредени видовете дисциплинарни наказания, като в т.1 е предвидено такова, изразяващо се в писмено предупреждение.

Съгласно разпоредбата на чл.102, ал. 1 от ЗИНЗС при определяне на дисциплинарното наказание се вземат предвид характерът и тежестта на извършеното нарушение, отношението на лишения от свобода към него, поведението му преди това и здравословното му състояние. Чл.105, ал.1 от ЗИНЗС изисква нарушителят да бъде изслушан преди да му бъде наложено дисциплинарно наказание.

В случая съдът намира, че от доказателствата по делото по безспорен начин се установяват фактите, описани в обжалваната заповед, с които е аргументирано наложеното наказание. Категорично се установява по делото, че при претърсването на 15.10.2019г. в лишения от свобода М. Х. са открити и иззети неразрешени предмети, подробно описани в протокол № 8047/15.10.2019г., сред които фигурира и предметът за чието притежание е наказан с оспорената заповед.

Настоящият съдебен състав намира, че в издадената заповед за налагане на дисциплинарно наказание е налице съответствие с описаната фактическа обстановка и посочените за нарушени правни норми, а видът и размерът на наложеното дисциплинарно наказание съответства на характера и тежестта на извършеното

нарушение, като е съобразен изрично и чл.102, ал.1 от ЗИНЗ. Взет е предвид характерът и тежестта на извършеното нарушение, както и цялостното поведение на лишения от свобода.

По горните съображения съдът намира, че оспорената заповед е законосъобразна, поради което жалбата против нея следва да бъде отхвърлена.

Водим от гореизложеното и на основание чл.172, ал.2 АПК съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на лишения от свобода М. Г. Х., ЕГН: [ЕГН], изтърпяващ наказание „лишаване от свобода“ в Затвора в [населено място], против ЗАПОВЕД № Л-92 от 08.01.2020 г. на Главен директор на ГДИН - главен комисар И. Й..

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

На основание чл.138 АПК на страните да се изпрати препис от същото .

СЪДИЯ: